

Publicerad 2013-09-13 08:19 av smultronbergen

Stegen längs Stäket

Intill orangeriet hörs sex fötter
tre liv över grus. Längre bort ska
de passera stall, slå sig ned
på hödroskan. De två männen med
benen utsträckta. Kvinnans mjukhet
falla över den enas bröst.

I livets promenad sträcker Mälaren ut
sig som vällust. De
små men delade intrycken. Återvändandet, skratten.
Parets läppar, armar, händer mötas
skiljas. Fram och åter.

I cirklar passerar årstider. Skogens ljus
blandar sig med stadierna av kärlek.
Subjektens relationer liv stöter sig mot
bakgrunder dubbla.

Över himlen kommer måsar sväva
myggor hitta till vår hud.

Och jag har tappat räkningen och
fattning nu står kassarna i högar
längs min hall. Papper kvitton har
kasserats vi har ännu inte firat jul.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten